

מאת הגאון מ"ר הרב ברוך הייזשעלד טליט"א,
ראש טל' עטרת חיים ברוך, קליבלנד הייטס

Although the *mitzvah* of *Prika* and *Teina*, unloading an animal in distress and reloading it in a way it can travel further, applies also to helping a motorist who is having car trouble, one thing we didn't mention was that one is obligated to do the *mitzva* of *Prika* for free, but for the *mitzvah* of *Teina*, where there is no *Tzaar Baalei Chaim* involved, he is allowed to ask for money.

בין הריחיים – תבלין מדר

דב [קנ"א]. This means that although to give a gift or transfer ownership is not necessary for a שכיב מרע. The [קמ"ז: רשב"ם] explains, this was because his children not fulfilling his last wishes. The רבנן were concerned that for his peace of mind, all that is required of him is to verbally say to whom he is giving. שמואל says, if a שכ"מ gives away his possessions but uses a שכיב מרע, the advantage of this תקנת חכמים and consequently his מתנה is NOT effective only after his death, however, a קנין can't transfer property after his death. A special תקנת דרבנן of a שכ"מ can accomplish this. So, if the קנין can

Monetary, Interpersonal Laws and Din Torah (18)
Laws of Vehicles (cont.). The laws of *Prika* - unloading a fallen donkey, and *Teina* - reloading a fallen donkey, are *halachos M'doraysa*. There is a *mitzvah* in the *Torah* (1) that if one sees [even] his enemy's donkey "crouching under its burden" he should not refrain from helping it, but rather repeatedly help it by unloading the donkey [free translation]. It also states (2): "*You shall not see the donkey of your brother or his ox falling on the road and hide yourself from them [as if you didn't notice them] but rather you shall repeatedly stand them up with him.*" This is the *mitzvah* of *Teina*, reloading the animal in a way it can go further in an efficient manner.

בין הריחיים - תבלין מדרך היומי - בבא בתרא קנב:

[קנא]. We know שבני מע כתובין ומסדין - "דבר שביב מע כתיבתו ומסר" This means that although to give a gift or transfer ownership of an item, a קנין is always required, the רבנן were מתקן that this is not necessary for a שכיב מרע. The [קמח] רשב"ם explains, this was established for fear that the שכ"מ might be anguished at the prospect of his children not fulfilling his last wishes. The רבנן were concerned that this pain could aggravate his already dire medical condition, so, to give him peace of mind, all that is required of him is to verbally say to whom he would like to bequeath his estate to and it will be halachachally binding. שמואל says, if a שכ"מ gives away his possessions but uses a קנין, he must assume that he doesn't want to take advantage of this תקנת חכמים and consequently his מתנה is NOT effective. This is because, as all people who are very ill, he wants this קנין to be כלל only after his death, however, a קנין can't transfer property after one's death, because the יורשים have inherited it at this point. Only the special דרבנן שכ"מ can accomplish this. So, if the קנין cannot work and the תקנה doesn't work, his transfer is void.

[illegible]

“ב'א אחיך במרמה” - This episode took place on *Pesach*, when we perform the *Seder*. Rivkah prepared the goats for the festive meal and the angel Michael sent along the wine for the four cups. The meal concludes with the eating of the *afikomen*. Afterwards, it is forbidden to eat any food. The word “*b'mirmah*” (במרמה) has the numerical value of 287, which is also the numerical value of the word “*afikomen*” (אפיקומן). Yitzchok told Esav, “Your brother is indeed very wise. Prior to your arrival he already gave me the *afikomen*, and thus, I am forbidden to eat any more food tonight.”

A Wise Man would say: “Things are never quite as scary when you've got a best friend.”

"ONLY a Real Connection With Hashem
Will Make Us Happy ...Build It!" (Be Mkalabel !!)
855.400.5164 / Text 323.376.7607 / kvodshomayim.org

Dedicated by the Safrin Family
In memory of: Chaya Bas Rav
Menachem Mendel (Clara)
Safrin, Yahrzeit 3 Kislev. She
inspired and motivated others.
Yehi Zichra Baruch!

תורה

TORAH TAVLIN

לפיכך ר"ר אברהם יוסף ששנאל אלוהיך בן ד' טובים דיל
ורעוהו ויוסא ודיל בנ ד' אברהם שלמנ עיה חקוק

לע"נ ר' אברהם יוסף שמואל אלתר בן ר' טובי ז"ל

ורעיתו רישא רחל בת ר' אברהם שלמה ע"ה קורץ

1042

**TORAH TAVLIN
IS ALSO AVAILABLE
ONLINE TO VIEW ARCHIVES,
STORIES, ARTICLES OF INTEREST
OR TO SUBSCRIBE TO RECEIVE
THIS TORAH SHEET WEEKLY.
WWW.TORAH TAVLIN.ORG
OR SEND AN EMAIL TO
SUBSCRIBE@TORAH TAVLIN.ORG**

Torah Tavlin Publications
34 Mariner Way, Monsey, NY
© All Rights Reserved

שבת קודש פרשת תולדות – כ"ט מרחשוון תשפ"ה
Shabbos Kodesh Parshas Toldos - November 30, 2024

ובלית ברירה מסרתי את הצרור שהיה באמתחתי.

ניאות הגולן להטיב עם מטיבו ומולא אוד' בקשתו, הסוחר פרס את מעלו והגולן נתן בו את אותותיו, ואת רוב חיציו כילה בתוכו. אוד' שכבר העיד המעל על אמונת הדוברים ביקש הסוחר להעמיד את הדוברים על פי שני עדים וביקש להגולן שיאיל בטברבו לכלות זעם החיצים גם על כובעו העליון, וגם לזאת ניאות הגולן וירק בו איזה חיצים, וכשהעיד הסוחר שמן הראוי להספיק בו עוד איזה חיצים התנצל הגולן ואמר שמתוך כל חיציו, אז גילה הסוחר את נחת דעו' והפיל את הגולן והיכה אותו זכר רשעו, והוציא מחיקו את כל הכסף שגול' עז' אימת החיצים, ויקם וישרת לא' לפני שהשמיע הגולן באוזני קול מחאה וזעקה על רוע מעלליו...

כאותו גולן נדמה עשוי, הוא זה העושה כל העולה על דעתו, וכשמוצא איזה דופי ביעקב מיד מרים שאגת געוואלד! זוהי הנהגת כל הרשעים, הם עצמם אינם בוחלים בשום דבר עוון, אך כשהצדיק נכשל באיזה דבר שלפי דעתם נחשב הדבר לעוון מיד מרימים עליו קול שאגה, ומביים אותו על מעשהו!

אין ברצוני להוכיח את הרשעים ההולכים בעקבותיו של עשיו, כי קרוב להדאי הוא שגם אם יש ביניהם כמה נבונים שיודו על האמת לא יבואו מכח טענה זו לידי תשובה. אולם דברינו מופנים למקצת מהודרים לדבר ה' המהפכים מעשה של הרשעים, כי המציאות הוכיחה שהם עצמם נכשלים בכבוד דא. רואים אנו לפעמים אנשים המשמשים כמליצי יושר להרשעים, ומוצאים למדוי נכוחת עליהם, הרווא סכור שמדובר באנשים צדיקים המבקשים להמליץ טוב על ישראל, אך פלא הוא שכאשר הללו מבחינים באיזה עוולה התלוי בקולרו של א' ימראם ה' שאין דעתו שווה עמם, מיד מרמזים עליו קול צווחה, ואינם בושים לתפרש את כוונתו להרע ע'ה. והעומד מן הצד משתומם לראות איך נאלמו פתאום כל האפשרויות להמליץ טוב עליו...

משל השית"ת, וכל שידוך הוא באופן של למעלה מדרך הטבע, ובשונה משאר העניינים כדאי עלמא, שהם שאנו מאמינים באמונה שלימה שהכל בהשגחתו ית' מ"מ אין ההתנהגות גלויה אינו רואים בחוש שזכר נעשה בהשגחתו. ומשל לדבר: מי שנחלה חולק אצל דורפא מקבל תרופה כלשהי, ומתרפא. והנה דלא כל זה הוא בהנהגת השית"ת, אך אינו נראה בחוש. משא"כ גבי שידוך בכל שידוך שגילה לראות בחוש את ההשגחה באופן של למעלה מדרך הטבע, וגם ככלא דהיה נס עיניו ושינוי הטבע, מ"מ כל שידוך אינו לגמרי בדרך הטבע, אך זהו האופן בו זימן השית"ת את פלוני במקום פלוני, או בשעה פלונית, לדבר אל פלוני, ושכך פלוני את אותו בחור או בחורה.

ונראה להוסיף בזה, שעל זה גופא הביאו בגמ' את הקרא 'מה' יצא הדבר', שם אמר רז"ל: לא היה זה מפיו של הקב"ה, אלא מפ' לבן ובתואל, שהיו שניהם רשעים ומי' אמרו כן שמה' יצא הדבר, משום שזם ראו בחוש השגחת הש"ת בכל המעשים שארעו להוציא לפועל דך שידוך (ע' **רבינו בחי'** שם). וכאשר מתבונן בבשרידוך זה, יראה כמה וכמה נקודות שמורה שהשידוך היה ממש מן השמים אלאיעור היה לו קפיצת הדרך, ונזמך לו להיות ממש בדיקך באותו שעה במקום שתרקבה ויצא לשאוב מים, וגם בתואל ביקש להרוג אליעזר, ועוד כמה וכמה שקבדות, וזמ' השידוך נתקיים וחינון מים גדל השגחה פרטית בעניני שידוכים ויכול להיות הנחת הש"ת באופן למעלה מדרך הטבע להוציא השידוך אל הפועל!

מאת הגד"צ רבי גמליאל הסק רבינוביץ שליט"א, ר"י שער השמים ירושלים נחלק

**יאמר הכי קרא שמו יעקב ויעקבני זה פעמים את בכרתי לקח והנה
עתה לקח בכרתי ... (כו-ל) - בנות המטילים דופי על הצדיקים**
בדרים אלו הטיל עשוי דופי במעשיו של יעקב, לסענות לא התנהג יעקב כדבעי
א גזל כביכול את הבכורה וגם את הברכות כשנבוא לעיין בטענות ודאי יתמנה
יו, וכי הוא גזל ממך את הבכורה? הלאו אתה בעצמך הסכמת על כך, גם את
ברכות לא גזל, שדרי בדין קרא ראו! להם מאד שזכותם תלויה בבכורה אך ביותר
מזו מן הוא לה הטוען על אי ישרו של יעקב, אין זה כי אם עשוי, זה דרגיל לעבור
על התמורות שבתורה, אינו גזל רק בכורה או ברכה, גזל נפשות ממש ר"ל, הורגם
מחטאים, הוא זה שמצא דופי בצדיקותיו של יעקב...

משל למהר"ד, לסוחר שנדר מעידו למרחקים לעצירה גדולה שבו היה אומר תוקים יום השוק, וצדור כספו באמתחתו, בהיותו על אם הדרכים פגש בו גנולו ודור רובה, הלה איים על הסוחר שאם לא יניח לפגשו יצדור כספו וירד החציצתו, ויירא הסוחר והוציא את צדורו ומסרו להגנול, תוך כדי מעילה אחר חציצתו להגנול: הנה, בזה הצדור מנוחים הרבה מעות שאינם שלי כלל, והם שיכירים בני עיריית הירודים שהנני סוחר ממולח, ונתנו בי את אימונם, והפקידו אצלי אתהונם כדי שאעסוק במשא ומתן, והנה כעת כשאחזור לביתי בחזרה, וידאו אותם משקעים דרי' ישאלו אותי על דבר המסדר שהעלתי בהכתב, ואז אצטרך לומרם: אם את האמת שצדור כספם נגנול, ומובן מאליז שהם לא אימנו לי, וישאנו עלי' קולות שאני הוא זה שגנבתי את מעט כספם שצברו, על כן למען אימני בני' וקשקש מן הכחונן את הרובה מול מעילי' שאפרוס לפניך ותריר כי אני חציצתך בזה אוכל להוכיחם להם שהצדור עמדי' ואספר להם שאימת עלי' באלו החציצות

לימודים מאת ודב אברהם דניאל אבסטיין טלית"א, בעמ"ס טוה אברהם

יִישׁוּ לִבּוֹ וּבִתְנוּאָל וַיֹּאמְרוּ מֵה' יֵצֵא הַדָּבָר לֹא נוֹכַח דָּבָר אֶלֶּיֶךָ

רצו לו טוב = (בדגן) = בעניי השאנסה פרמית בשידורים

והעם דברי חז"ל אודות עניני שידוכין של מציאותם הוא לגמרי בשלש
 יו"ט. כדאיתא במ"ק (יח): "אמר רב משום רבי ראובן בן אצטרובל, מה'ת ומן
 ב'אם ומן הכתובים, מה' אשה לאיש. מה'ת דכתיב 'וען לכן ובתואל ואמרו מה' צא
 בר'. מן הנביאים, דכתיב 'ואביו ואמו לא ידעו כי מה' היא'. מן הכתובים, דכתיב 'בית'
 מן תורת אבות ומה' אשה משכלת'. ע"כ. והנה במקור מן התורה ששידוכין
 יזי"ת הולת הוא מקרא בפרשתן, 'מה' צא הבר'. וכבר עמדו המפרשים בדבריו
 וזי"ת הללו, בהקשותם, שהי מאמנים אנו באמונה שלשברא ית' שמו הוא ברא
 והיג לכל הברואים והוא לבדו עשה ועשה לכל המעשים. והיינו שאין שוכי
 וזולה שנפעלת בראי עצמא אשר אינה מגזי"ת הבורא. וא"כ צריך ביאור מה נתחדש
 מן דברי הגמ' כלפי שידוכין שהי"ת בגזי"ת יותר משאר פעולות ומעשים.

וביארור בזה המפרשים שאין בכונת הגמ' לומר שדוקא ענייני שידוכין הם בהשגחת יו"ת, ושאר פעולות שנפעלות בהאי עלמא אינם בגזירתו ח"ו, אלא כונתה היא ענייני שידוכין במיוחד ואם שכל עצמותו של השידוך הוא בהשגחת הגלוי.

On behalf of thousands of Shomer Shabbos Jews - www.chickensforshabbos.com - The charity that simply helps families of Melandim, Agunos and Gnushos in Eretz Yisroel at ZTDO expense

מולד חודש כסלו:
פרייטאג (יום ו')
4:05 PM
מיט 14 חלקים

מעשה אבות סימן לבנים

ויגדלו הנערים ויהי עשו איש ידע ציד איש שדה ועקב איש תם ישב אהלים ... (בה-כז)

As twins, Yaakov and Esav shared the same DNA, the same nature, and yet, they emerged radically different people. One became a patriarch of our people and the other a great villain of Jewish history, the progenitor of Edom, the exile in which we remain until this very day. Sharing the same “nature,” they bring contrasting attitudes toward their “nurture.” Esav is satisfied with who he is from the start while Yaakov feels entering the world is just the first of many steps and journeys to come. Indeed, while Esav is spiritually stagnant, Yaakov spends his life struggling, and thereby growing. He overcomes his shy nature to assert himself, first by obtaining the birthright and then collecting on it by going entirely against his nature and tricking his father into giving him a blessing. The shy, passive *yeshiva bochur* who is characterized as sitting learning diligently in the tent, emerges the strong, dynamic, assertive patriarch and leader who is among the greatest role models of our people.

Born identical twins, Jack Yufe and Oskar Stohr shared the same DNA, the same nature, and yet, they emerged radically different people. Born in Trinidad in 1933, they were six months old when their parents divorced. Oskar went to Germany with his mother, while Jack stayed with his Romanian father. Oskar grew up as the Nazis rose to power, greeted the school principal with “Heil Hitler,” and later joined the Hitler Youth movement. Jack, meanwhile, always thought of himself as Jewish, but didn’t feel its significance until he was 15 years old and was sent to Venezuela to live with his aunt. A survivor of the Dachau concentration camp, she was the only person from his father’s side to make it out alive. After the war, Jack’s aunt encouraged him to move to Israel and so at 16, he made *aliyah* and joined the Israeli Navy, ultimately becoming an officer.

In 1954, Jack went to Germany to meet his identical twin. They were 21 when they met for the first time as adults. Psychologist Nancy Segal tells the story of that encounter in her book, “Indivisible by Two: Lives of Extraordinary Twins.” Jack and Oskar examined one another as if they were looking at an alien, even though the other’s appearance should have been entirely familiar to them. Their cultural differences were as immediately apparent as their physical similarities. Casting a wary eye at Jack’s Israeli luggage tags, Oskar removed them and told his long-lost brother to tell others he was coming from America, not from Israel. Suffice it to say that first reunion did not go well. Two brothers - one raised a proud Jew who served in the Israeli Navy and the other raised a German Catholic who had risen in the Nazi Youth movement and been taught to hate Jews. Because of the language barrier they couldn’t communicate much. At the end of the visit, they shook hands like strangers and Jack set off to San Diego where he lived the remainder of his life.

In 1979, Jack read about a study being done on twins and the great debate between nature and nurture. He asked if he and his brother could participate in the study and thought after 25 years it might provide another opportunity for them to see one another and develop a relationship. They met at the Minneapolis airport and to their amazement discovered they were wearing the exact same thing: a white sports jacket, similar shirt and wire-rimmed glasses. During the study, they learned that they had so much in common. Both were stubborn and arrogant, both fiercely competitive. Both read books from back to front, both sneezed incredibly loudly, they walked in a similar fashion, and they both wore rubber bands around their wrists.

And yet, with all that “nature” gave them in common, “nurture” had made them different. Very different. In fact, too different for them to ever really become close brothers. They could never agree on issues about the State of Israel and her enemies, or who was responsible for World War II and the Nazi atrocities. Oskar’s repeated reference to German soldiers as “we” infuriated Jack. In an interview later, Jack described that they tried to like each other and enjoy each other’s company but there was always something in the background that they could not tolerate about one another. Jack died in 2015 at 82 years old. Oskar passed away in 1997. Jack and Oskar did not leave legacies based on the “natures” they shared in common like sneezing loudly or by the way they walked. Because of how they were nurtured, Jack left a legacy of having been an officer in the Israeli Navy while Oskar left a life-long legacy of having been an enthusiastic member of the Nazi youth.

הלא אח עֲשׂוֹ רִיעֶקֶב נָחֵם ה' וְאָחָב אֶת יַעֲקֹב ... (מלאכי א' א-ב)

In the opening words of the *Haftorah*, *Malachi HaNavi* echoes *Hashem's* love for *Yaakov Avinu* while simultaneously extolling *Hashem's* deep hatred for Esav. Interestingly, Malachi seems to question this very notion and ask how is it that Esav who is a brother to Yaakov – the beloved one in the eyes of the Almighty – is so reviled and hated? One would think that *Hashem's* preference is sacrament and unchangeable. Why, then, is Malachi even entertaining such a thought?

R' Menachem Mendel Schneerson ז"ל (Lubavitcher Rebbe) gives us a fundamental lesson in life. He explains that one can only make a true choice between two things when one entity has no obvious redeeming features over the

other. Both entities must be completely equal on every level. This is because if any entity was better than the other – on any level – it would no longer be a choice of common sense. Rather, it would be the personal choice of a person’s preference and everything about his choice now changes.

Malachi HaNavi fully understood this concept of choices. He further understood that Yaakov and Esav, who on the outside may have seemed equal since they were twins and raised in the same home, were anything but equal. As a result, although *Malachi* seemed to be asking a question, in truth he really was not. Rather, it was a statement highlighting the differences between Yaakov and Esav and how *Hashem* reviles Esav for the wicked path he chose.

תורת הצבי על הפטרות

A PENETRATING ANALYSIS OF THE WEEKLY
HAFTORAH BY AN UNEQUALLED HISTORIAN

וַיֵּשֶׁב וַיִּשְׁק לֹא וַיֵּרָא אֶת רֵיחַ בְּגָדָיו וַיְבָרְכֵהוּ וַיֹּאמֶר
רֵאָה רֵיחַ בְּנֵי כְרִיחַ שְׂדֵה אֲשֶׁר כְּרַכְו ה' ... (כו-כז)

As a preface to *Yaakov Avinu's* receipt of the coveted *berachos*, the *posuk* says that Yitzchok smelled the aroma of the clothing, commented on their pleasant, holy fragrance, and in the next *posuk* bentedched *Yaakov*. What is the connection between smelling and *bentching*?

There is a *Gemara* in *Sanhedrin* (37.) which says on this *posuk*, “אל תיקרי בגדיו, אלא בגודיו”, even *Yidden* who rebel - sinners, possess a beautiful aroma. Perhaps this is the connection to the *beracha*. And we’ll elaborate.

Some *meforshim* ask; why in his *beracha* did Yitzchok reference טל and not נשם? The **sefer Shem Mishmuel** answers as follows. One of the many differences between dew and rain is, that it’s not a given that we will be blessed with rain, (as we have seen in recent weeks). We must be deserving of it. Dew, on the other hand, is a constant blessing. *Yitzchok Avinu* felt that if he were to bless us with rain, the *beracha* would be contingent on us deserving it, which poses a risk. He instead, wisely chose טל, which will always come down; knowing that even if *Klal Yisroel* would חס ושלום not be worthy, they’d still be recipients of *Hashem's* benevolence.

Accordingly, we can now understand the connection between the above *posukim*. When Yitzchok realized, by inhaling that smell, that even the *bogdav* - the sinners, contain a modicum of purity, and that “the pintele yid” in the deep recesses of the *neshama*, remains pure, untainted and holy, he understood that his children qualified to be blessed with the more constant *beracha* of טל. Maybe that’s the reason we say the *tefillah* of “מיטל השמים” on *motzei Shabbos*. We are asking that even if we are not fully deservant of *parnassa*, *Hashem* should provide for us regardless; as the טל, the more constant blessing.

Yehi Ratzon that whether or not we are worthy, *Klal Yisroel* should be blessed with *refuos, yeshuos, nachas* and *besuros tovos!*

משל למח הדבר דומה

ויהי עשו איש ידע ציד איש שדה ... (בה-כז)

משל: Two *meshulachim* were given a room to sleep in. For their privacy, a small curtain separated the two, each provided with the necessary provisions to give their souls a peaceful night from their “grueling” day of “work.”

One night, Yankel hears his roommate Berel crying out in anguish. “*Hashem*,” he wailed, “how much longer do I have to suffer, I can’t take this anymore ...” This continued for many hours, well into the wee hours of the night. Finally, Yankel, who hadn’t slept the whole night due to the noises that filled the room, waited for a quiet moment and then bellowed out in the deepest resonating voice he could: “My son, your prayers have been answered. You can now sleep in peace!”

Startled by the revelation, Berel calmed down a bit, but wasn’t about to let the opportunity pass so fast. “Oh merciful

Lord,” he began, “how much longer do I need to suffer?”

“Twelve months!” came the reply in a booming voice.

“And what will be after that, will I have a house? Will I be rich? How about my wife? My children?” he begged.

By now Yankel was getting annoyed, his ploy wasn’t working as well as planned. He switched back to his regular voice and blurted out: “Twelve months, and after that you’ll regulate to the soliciting routine - just like the rest of us did!”

נמשל: Esav lived his life with a constant “pursuit of happiness.” He spent his time doing various activities to quench his unsatiable thirst for pleasure. He was ready, and ultimately did, sell his entire heritage for a mere bowl of lentils. Even Yitzchok gave him a blessing of constant worldly pleasures. “Life, Liberty, and the pursuit of Happiness,” is thus the way of Esav. Our task is to break that routine and replace it with the pursuit of *Hashem*

EDITORIAL AND INSIGHTS ON MIDDOS TOVOS FROM
THE WELLSPRINGS OF R' GUTTMAN - RAMAT SHLOMO

דרגה יתירה

The *Torah* tells us that when Yitzchok realized that Yaakov had taken the *berachos* from Esav, “*Vayecherad charada gedola ad meod*,” he trembled a great and awesome trembling. **Rashi** says that he saw *Gehinom* open up beneath him. What was it that caused Yitzchok to tremble in this extreme way? The **Medrash Tanchuma** tells us that there was another time in Yitzchok’s life that he trembled. The *Medrash* explains that when Avraham lifted the knife over Yitzchok’s head at the *Akeida*, he trembled. Why did he tremble? Because he was afraid that he might move and invalidate himself as a *korban*. He was afraid that he would not be a perfectly fitting sacrifice for *Hashem*. The *Medrash* asks: Which trembling was greater? And the answer is that it was the trembling at the time of the giving of the *brachos*, as the *posuk* says, “*Charada gedola AD MEOD*.”

Explains the **Shevet Sofer**, *Yitzchok Avinu* was lying on the altar, and he was scared. He was afraid that his performance *bein adam l’Makom* might not be up to par, and so the *Medrash* tells us that he trembled - “Vayecherad.” However, in *Parshas Toldos*, when Esav came to Yitzchok to get his *beracha*, Yitzchok realized that he had already given it to Yaakov. He understood that now he might be causing pain and harm *bein adam l’chaveiro* - to Esav - even though the *berachos* were his to give to whomever he wanted. Esav was his own son and he gave the *berachos* to Yaakov unintentionally. It’s not the end of the world. Still, he trembled in a way that he had never trembled before. “*Vayecherad charada gedola AD MEOD*.” This would be a mistake that would have terrible ramifications on his *olam haze* and his *olam haba*. Chazal tell us “*Hizaharu B’chvod Chavreichem*” - Be careful with the honor of your friends. Playing with someone’s feelings is much more dangerous than playing with fire. Fire only burns in this world, but causing someone pain burns in this world and in the next.

The **Chazon Ish** put it quite succinctly. “*The kuntz (the trick) of life is to get through this world without hurting others.*”